

Bruxelles, 14.5.2013
COM(2013) 281 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Aspecte legate de continuarea emiterii monedelor de 1 și 2 eurocenți

{SWD(2013) 175 final}

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Aspecte legate de continuarea emiterii monedelor de 1 și 2 eurocenți

1. INTRODUCERE

Introducerea monedei euro în 1999 a reprezentat un pas important în ceea ce privește integrarea europeană. De la 1 ianuarie 2002, moneda euro este disponibilă în formă fizică de bancnote și monede; în prezent, 330 de milioane de cetățeni ai UE din 17 state membre ale UE folosesc moneda euro. Valorile nominale în care sunt disponibile bancnotele, precum și monedele euro (1, 2, 5, 10, 20, 50 de cenți, 1 euro și 2 euro) au rămas neschimbate de la introducerea euro.

Monedele euro sunt emise de statele membre, dar Consiliul are competențe în ceea ce privește armonizarea valorilor nominale și a specificațiilor tehnice. Valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație au fost stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 975/98 al Consiliului. Conform Regulamentului (CE) nr. 974/98 al Consiliului, monedele cu valoarea nominală exprimată în euro și în cenți și în conformitate cu valorile nominale și specificațiile tehnice stabilite de Consiliu sunt singurele monede cu statut de mijloc legal de plată în toate statele membre a căror monedă este euro.

În 2012, Parlamentul European și Consiliul au solicitat instituțiilor competente să investigheze modul în care sunt utilizate diferitele valori nominale ale monedelor și bancnotelor euro în funcție de criterii de cost și acceptare de către public¹.

La articolul 2 din Regulamentul privind emiterea de monede euro i se solicită Comisiei Europene să realizeze o evaluare privind „*continuarea emiterii de monede de 1 și de 2 cenți*”, (...) în special prin intermediul „*unei analize cost-beneficiu care ia în considerare costurile reale de producție a acestor monede în raport cu valoarea și beneficiile acestora*”.

Acest mandat ar trebui să fie privit în contextul dezbaterii cu privire la utilitatea celor mai mici două valori nominale ale monedelor euro, care a avut loc de la introducerea lor. Principalele elemente ale acestei dezbateri sunt costurile ridicate de producție și de manipulare a monedelor de 1 și 2 eurocenți în comparație cu valoarea lor nominală, diminuarea semnificativă a circulației acestor monede (pierderi mari)² și scăderea puterii de cumpărare a acestor două cupiuri mici. Dezbaterea se referă totodată la inflație sau la inflația percepută, pe fondul general al temerilor publicului că o potențială încetare a emiterii monedelor combinată cu retragerea lor din circulație ar putea determina o creștere a prețurilor de consum.

Analiza solicitată a fost efectuată pe baza unei consultări a părților interesate și a unei evaluări cuprinzătoare³. Această comunicare prezintă patru mari opțiuni de politică (de la menținerea

¹ Considerentul 7 din Regulamentul (UE) nr. 651/2012 privind emiterea de monede euro (JO L 201, 27.7.2012, p. 135).

² Nivelul pierderilor pot fi descris printr-o rată a pierderilor, care este diferența dintre unu și rata de circulație, unde rata de circulație este numărul de monede care se întorc la Banca Centrală, împărțit la numărul de monede puse în circulație

³ Un grup al „principalelor părți interesate” a fost consultat, în august și septembrie 2012 prin intermediul unor chestionare privind două scenarii principale pentru monedele de 1 și 2 eurocenți: continuarea emiterii și o posibilă retragere a monedelor. Părțile interesate relevante au fost identificate și repartizate în două grupe principale: părți interesate relevante din sectorul public din statele membre ale UE (adică administrațiile naționale, monetăriile naționale și băncile centrale) și BCE și părți interesate relevante

status quo-ului până la retragerea monedelor de 1 și de 2 eurocenți) și evidențiază principalele caracteristici ale fiecărei opțiuni, ca și avantajele și dezavantajele acestora. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din anexă conține mai multe detalii în acest sens.

2. PATRU SCENARII POTENȚIALE PENTRU MONEDELE DE 1 ȘI 2 EUROCEŢI

În principiu, emiterea monedelor de 1 și 2 eurocenți ar putea continua ca și până acum sau s-ar putea încheia, ceea ce implică explorarea a două scenarii (continuarea emiterii și retragerea monedelor). Cu toate acestea, pe baza rezultatelor chestionarelor și a evaluării, pot fi identificate patru scenarii posibile: continuarea emiterii și retragerea monedelor ca două scenarii principale, fiecare scenariu având o variantă.

Primul scenariu principal constă în continuarea emiterii de monede de 1 și 2 eurocenți în condițiile de emisie din prezent, fără a aduce modificări de natură juridică sau materială contextului actual („**scenariul menținerii status quo-ului**”). Monedele rămân mijloace legale de plată și sunt produse în continuare în conformitate cu specificațiile tehnice actuale (privind, de exemplu, metalul, greutatea și dimensiunea), fără a schimba procesele de producție și de emisie⁴. O variantă a acestui scenariu constă în continuarea emiterii cu costuri reduse și se bazează pe ipoteza că costurile emisiunilor de monedă ar putea fi reduse prin schimbarea compoziției materialului din care este fabricată moneda sau prin creșterea eficienței producerii monedelor, sau prin ambele metode („**scenariul emiterii la costuri reduse**”).

Cel de-al doilea scenariu principal vizează eliminarea monedelor de 1 și 2 eurocenți („**scenariul retragerii rapide din circulație**”). În cadrul acestui scenariu, ar înceta emiterea acestor valori nominale, monedele aflate în circulație ar fi retrase în principal prin intermediul comercianților cu amănuntul, al supermarketurilor și al băncilor, într-o perioadă scurtă de timp prestabilită. S-ar aplica reguli de rotunjire obligatorii începând cu prima zi a perioadei de retragere din circulație, iar la sfârșitul exercițiului de retragere monedele nu ar mai avea statut de mijloc legal de plată.

O variantă a scenariului de retragere rapidă din circulație este „**scenariul eliminării treptate**” care ar avea efectul unei retrageri din circulație, dar acesta s-ar obține într-un mod diferit. Și în cadrul acestui scenariu emiterea de monede ar înceta și s-ar aplica reguli de rotunjire obligatorii, însă monedele ar rămâne totuși mijloc legal de plată. Monedele de 1 și 2 eurocenți ar putea fi încă utilizate, dar numai pentru plata sumei finale rotunjite. Deoarece nu s-ar mai emite monede noi, se așteaptă ca monedele să dispară treptat din circulație, din cauza ratei mari a pierderilor și a lipsei lor de atractivitate ca mijloace de plată convenabile.

3. DOUĂ SCENARII PRIVIND CONTINUAREA EMITERII DE MONEDE DE 1 ȘI 2 EUROCEŢI

3.1. Scenariu de continuare a emiterii, în ipoteza menținerii condițiilor („**scenariul menținerii status quo-ului**”)

Acesta reprezintă, prin natura sa, scenariul de referință în raport cu care ar trebui să fie evaluate celelalte trei scenarii.

---

din sectorul privat, provenind din asociații și societăți private europene (asociații bancare, întreprinderi de transport de numerar, asociații ale consumatorilor și ale comercianților cu amănuntul).

⁴

A se vedea articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 975/1998 (JO L 139, 11.5.1998, p. 6), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 423/1999 al Consiliului.

3.1.1. Emiterea în continuă creștere, ca o consecință a unei rate mari a pierderilor

Numărul monedelor de 1 și 2 eurocenți emise de la introducerea euro în 2002 depășește 46 de miliarde de monede. În zece ani, numărul acestor monede a crescut cu aproximativ 74 %. Astăzi, aproape una din două monede euro puse în circulație este o monedă de 1 sau 2 eurocenți. În timp ce numărul total al monedelor de 1 și 2 eurocenți emise este foarte mare, valoarea totală a acestor monede reprezintă doar aproximativ 714 milioane de euro.

Creșterea mare a numărului de monede de 1 și 2 eurocenți se datorează, în principal, ratei mari a pierderilor pentru aceste valori nominale, care variază de la 25 % până la aproape 100 %.

Consumatorii nu utilizează în mod frecvent monede de 1 sau 2 eurocenți atunci când plătesc, dar le primesc de la comercianții cu amănuntul, ca rest. Monedele par a fi tratate ca elemente fără valoare și sunt adesea teaurizate, mai degrabă decât reutilizate.

Deși inflația s-a menținut la un nivel foarte scăzut de la lansarea monedei euro, puterea de cumpărare a monedelor de 1 și 2 eurocenți s-a erodat deja în mod substanțial, scăzând la 0,81 eurocenți, în medie, pentru monedele de 1 eurocent.

3.1.2. O activitate care generează pierderi

Costurile totale ale emisiunilor de monedă sunt greu de evaluat, deoarece includ producerea, ambalarea, transportul, depozitarea și alte costuri de distribuție și de repunere în circulație pentru bănci și pentru comercianții cu amănuntul.

În ceea ce privește costurile de producție trebuie analizate trei componente principale: (1) costurile materiei prime utilizate pentru flanuri (piesa din metal pe care este bătută moneda); (2) costul de producție al flanurilor; (3) costurile producției finale a monedelor (adică baterea). Nu se pot obține ușor informații detaliate referitoare la diferitele elemente de cost menționate mai sus, deoarece principalii actori implicați în procesul de producție (adică producătorii flanurilor și monetăriile) consideră, de obicei, aceste informații ca fiind sensibile, și, ca atare, acestea intră în sfera secretului comercial.

Acestea fiind spuse, costurile de producție și de emitere a monedelor de 1 și 2 eurocenți sunt, în general, ridicate. Majoritatea statelor membre se confruntă cu costuri de achiziție de până la patru ori mai mari decât valoarea nominală a monedelor respective, ceea ce a dus la pierderi din senioraj. Pe baza indicațiilor furnizate de cinci state membre, prețul de achiziție mediu neponderat al acestor monede plătit de trezoreriile respective reprezintă aproximativ 150 % din valoarea lor nominală, în timp ce prețul mediu ponderat reprezintă aproape 300 % (datorită costurilor destul de ridicate cu care se confruntă un stat membru mare).

Răspunsurile la chestionar nu au furnizat în mod sistematic informații detaliate cu privire la diferitele componente ale costurilor de producție, însă pot fi deduse câteva indicii preliminare generale:

- costurile aferente flanurilor par să se ridice la aproximativ 50-60 % din valoarea nominală a monedei, cu un cost relativ în general mai redus pentru moneda de 2 eurocenți decât pentru moneda de 1 eurocent. aceste costuri ridicate se datorează achiziționării materiei prime (metale). activitatea de producere a monedelor a trecut printr-un proces de integrare verticală, anumite monetării și producători de flanuri unindu-și forțele pentru a-și crește rentabilitatea într-o afacere caracterizată de volume mari și marje mici în procesul de producție a flanurilor.
- constatările preliminare arată că costul materiei prime reprezintă numai o parte relativ minoră din totalul costurilor de achiziție a produsului finit de către trezoreriile naționale. Prin urmare, variațiile substanțiale în costurile de producție ale monedelor

nu pot fi explicate prin costurile materiei prime sau prin procesul de producție a flanelor, ci ar trebui atribuite procesului de producție finală a monedelor (adică baterea), care este realizată de monetăriile naționale din zona euro.

- ar trebui continuate analizele pentru a determina dacă variația costurilor înregistrată între monetăriile naționale din zona euro se datorează diferențelor în ceea ce privește costul forței de muncă și/sau al capitalului sau dacă aceasta se datorează unor potențiale ineficiențe în procesul de producție. De asemenea, diferențele substanțiale de cost între monetăriile naționale pot fi eventual explicate prin poziția de monopol a monetăriilor în țările lor.

La nivelul zonei euro, raportul (ponderat) dintre prețul de achiziție și valoarea nominală a monedelor emise pare să sugereze un cost total net cumulat al emiterii monedelor de 1 și 2 eurocenți— sau pierderi din senioraj — de 1,4 miliarde de euro.

3.1.3. Utilizatorii sunt în general mulțumiți

În ceea ce privește acceptarea de către public, cetățenii sunt în general în favoarea continuării emiterii. Sondajul Eurobarometru realizat de Comisie arată că cetățenii sunt în general mulțumiți de valorile nominale actuale ale monedelor, existând un sprijin puțin mai redus pentru monedele de 1 și 2 eurocenți.

Monetăriile sprijină continuarea emiterii acestor monede, fie și numai pentru simplul motiv că baterea monedei reprezintă o parte substanțială a activității lor. Federațiile bancare au un punct de vedere neutru cu privire la acest subiect. Ar trebui remarcat faptul că atât monetăriile, cât și băncile au posibilitatea de a repercuta costurile aferente acestor monede asupra clienților lor, prin intermediul costurilor de achiziție și respectiv al comisioanelor pentru procesare.

Industria distribuitorilor automate nu este vizată de monedele de 1 și 2 eurocenți, deoarece distribuitorii automate nu acceptă aceste valori nominale. Organizațiile comercianților cu amănuntul au puncte de vedere diferite cu privire la utilitatea monedelor de 1 și 2 eurocenți, deoarece aceștia se confruntă cu cheltuieli mari pentru procesare (un fișic de cincizeci de monede de 1 eurocent poate, de exemplu, să aibă costuri de procesare de 40 de cenți) dar, în același timp, consideră că aceste monede sunt utile pentru operațiunile de plată în comerțul cu amănuntul.

3.2. Scenariu de continuare a emiterii la costuri reduse („scenariul emiterii la costuri reduse”)

Scenariul emiterii la costuri reduse reprezintă o alternativă la scenariul menținerii status quo-ului și presupune continuarea emiterii celor mai mici valori nominale, în timp ce se iau în considerare posibilitățile de reducere a costurilor actuale excesive ale emiterii. Există două opțiuni pentru a reduce costurile de achiziție a monedelor de 1 și 2 eurocenți, iar acestea nu se exclud reciproc: schimbarea compoziției monedei și/sau schimbarea procesului de producție a monedei.

3.2.1. Schimbarea compoziției monedei

Prima opțiune ar consta în schimbarea compoziției monedei și în optimizarea toleranțelor de fabricație existente sau de în utilizarea unui metal mai ieftin, cum ar fi oțelul inoxidabil, menținând în același timp dimensiunea monedelor. Aceasta s-ar putea obține prin modificarea Regulamentului (CE) nr. 975/98 al Consiliului.

În unele cazuri, utilizarea unui metal de calitate mai slabă ar putea duce la o schimbare a culorii noilor monede.

Deși punctele de vedere în legătură cu alternativele potențiale pentru compoziția monedelor de 1 și 2 eurocenți (oțel inoxidabil, aluminiu, zinc) și cu nivelul potențialelor reduceri ale costurilor diferă, nu există niciun dubiu privind existența unui potențial de reducere a costurilor.

Cu toate acestea, așa cum se arată mai sus, costul materiei prime reprezintă doar o mică parte din costurile totale ale produsului finit. Diferența dintre costurile de achiziție și valoarea nominală a acestor monede — precum și variațiile importante în ceea ce privește această diferență, înregistrate între statele membre care fac parte din zona euro — nu se datorează costurilor cu materiile prime, ci, mai degrabă, procesului de producție a monedelor.

3.2.2. Îmbunătățirea eficienței procesului de producție

Ar fi necesar să se continue analizele pentru a determina dacă diferența de costuri înregistrată între monetăriile naționale din zona euro (de exemplu, o monetărie fiind capabilă să producă monede de un cent cu costuri mai mici decât valoarea lor nominală, iar o alta le vinde Trezoreriei la un preț care reprezintă de patru ori valoarea lor nominală) sunt cauzate de diferențe între costurile forței de muncă și/sau ale capitalului implicate în procesul de producție finală a monedelor sau dacă aceasta provine din eventuale ineficiențe în procesul de producție. Corectarea acestor posibile deficiențe ar fi responsabilitatea statelor membre.

Aplicarea ambelor seturi de măsuri în paralel cu continuarea emiterii monedelor de 1 și 2 eurocenți ar putea să permită realizarea unor economii semnificative. Deși nu ar fi abordate alte costuri de emiterie (de exemplu, cele legate de manipulare), iar supraproducția datorită ratei mari a pierderilor ar continua, pierderile din senioraj ar putea fi reduse semnificativ, sau chiar eliminate.

4. DOUĂ SCENARII PENTRU RETRAGEREA MONEDELOR DE 1 ȘI 2 EUROCEŢI

4.1. Retragera din circulație cu pierderea rapidă a statutului de mijloc legal de plată („scenariul retragerii rapide din circulație”)

Cel de-al doilea scenariu principal constă în retragera din circulație a monedelor, însoțită de pierderea statutului de mijloc legal de plată.

În cadrul acestui scenariu, emiteria de monede de 1 și 2 eurocenți ar înceta și monedele și-ar pierde aproape imediat statutul de mijloc legal de plată. Acest scenariu ar necesita modificarea Regulamentului (CE) nr. 975/98 al Consiliului. Probabil că ar fi necesare reguli de rotunjire obligatorii din punct de vedere juridic (rotunjire la cei mai apropiați 5 cenți)⁵, iar monedele ar fi retrase din circulație în mod activ.

4.1.1. Implicații economice: impact pozitiv asupra seniorajului, însă populația se teme de inflație

Un aspect economic important al scenariului retragerii din circulație îl reprezintă potențialul său de reducere a costurilor. Ar fi eliminate costurile de producție substanțiale ale acestor monede mici și pierderile din senioraj legate de emiteria monedelor în majoritatea statelor

⁵ Cadrul de emiterie și utilizare a monedelor de 1 și 2 eurocenți în Finlanda și în Țările de Jos este diferit față de situația din alte țări din zona euro. La scurt timp după trecerea la euro, Finlanda a redus emiteria monedelor de 1 și 2 eurocenți până la un nivel foarte scăzut. În septembrie 2004 Țările de Jos au urmat această abordare. Ambele țări mențin în circulație un număr redus de monede de 1 și 2 eurocenți datorită regulilor de rotunjire. În Finlanda sunt stabilite prin lege reguli de rotunjire la cei mai apropiați 5 cenți pentru plata în numerar, în timp ce în Țările de Jos sunt puse în aplicare reguli similare începând din septembrie 2004, pe baza unui acord între sectorul comerțului cu amănuntul și asociațiile de consumatori.

membre. Întreprinderile, supermarketurile și comercianții cu amănuntul, în special, nu ar mai trebui să aibă grijă de manipularea anevoioasă și costisitoare a monedelor cu valoare nominală mică⁶, ale cărei costuri le repercutează asupra clienților lor prin taxe sau ajustări de preț.

În comparație cu economiile de costuri preconizate, părțile interesate au tendința de a considera că costurile punctuale de retragere a monedelor sunt de importanță secundară. Ar putea exista chiar un impact pozitiv asupra veniturilor statului, având în vedere potențiala eliminare a costurilor de producție menționate anterior. În plus, eliminarea celor mai mici două valori nominale ar putea crește ușor cererea de monede de 5 și, probabil de 10 eurocenți, ceea ce ar avea un impact pozitiv asupra seniorajului.

Pe de altă parte, populația se teme că scenariul retragerii rapide din circulație ar duce la creșterea inflației. Există temerea că eliminarea monedelor de 1 și 2 eurocenți ar putea duce la creșterea prețurilor, în pofida aplicării regulilor de rotunjire. Rotunjirea sumelor finale sau a prețurilor individuale ar putea determina consumatorii să se aștepte la rotunjiri în sus sau chiar la creșterea prețurilor în viitor. Această preocupare apare în special în cazul în care rotunjirea afectează bunuri care sunt cumpărate în mod frecvent și plătite de obicei în numerar și ar putea, astfel, influența așteptările privind inflația. Cu toate acestea, retragerea din circulație nu ar trebui să aibă un impact semnificativ asupra stabilității prețurilor din mai multe motive:

- în primul rând, mai multe studii au demonstrat că efectele inflaționiste, în cazul în care există, ar fi foarte limitate în Slovacia, de exemplu, un studiu privind impactul asupra inflației al retragerii monedelor de 10 și 20 Haller a concluzionat că aceasta și regulile de rotunjire aferente ar avea doar un impact limitat asupra inflației, cu efecte mai mici de 0,01 %.
- în al doilea rând, experiența directă în ceea ce privește regulile de rotunjire din Finlanda și din Țările de Jos a arătat că impactul asupra inflației a fost minim sau inexistent
- în al treilea rând, regulile de rotunjire ar urma să se aplice numai tranzacției finale și nu prețurilor individuale, limitând astfel impactul potențial.

Deși se estimează că o astfel de retragere din circulație nu va avea un impact important asupra inflației, experiența privind substituirea monedei fiduciare cu moneda euro arată că acest lucru ar putea contribui la o denaturare a percepțiilor asupra inflației (o percepție referitoare la creșterea prețurilor care nu corespunde datelor privind IAPC) și, prin urmare, ar nemulțumi într-o anumită măsură cetățenii. În cursul procesului de consultare, numeroase părți interesate au subliniat că cetățenii sunt în prezent foarte sensibili la planuri și inițiative care ar putea fi percepute ca factori care afectează situația lor financiară, în special datorită contextului economic general dificil. Prin urmare, în cazul în care un astfel de scenariu ar fi pus în aplicare, ar trebui să fie însoțit de o campanie intensivă de informare a publicului cu privire la detaliile practice ale retragerii monedei și la regulile de rotunjire care ar urma să fie aplicate.

---

⁶ Ambele aspecte au fost principalii factori care au determinat recenta eliminare a monedelor cu cele mai mici valori nominale în Suedia în 2010 (moneda de 50 öre = aproximativ 5,5 eurocenți) și în Canada în 2013 (moneda de 1 cent = aproximativ 0,7 eurocenți).

4.1.2. *Punctele de vedere ale statelor membre și ale cetățenilor cu privire la retragerea din circulație a monedelor cu valoare nominală redusă*

Sondajul Eurobarometru realizat de Comisie arată că cetățenii par să fie mulțumiți de valorile nominale ale monedei euro în general. O minoritate a cetățenilor, nemulțumită de actuala structură a valorilor nominale, își exprimă în general dorința de retragere a monedelor de 1 și 2 eurocenți.

În cadrul consultării oficiale, atunci când au fost întrebat dacă preferă continuarea emiterii sau retragerea din circulație a monedelor de 1 și 2 eurocenți, majoritatea statelor membre nu au oferit niciun răspuns, în timp ce un număr mic de state a optat pentru retragere. Nu se pot trage concluzii ferme pe baza acestui rezultat parțial.

4.2. **Retragerea din circulație prin intermediul unei perioade de eliminare treptată**

Scenariul de eliminare treptată ar avea același efect ca și retragerea din circulație, dar acesta s-ar obține printr-o decizie comună a statelor membre de a înceta emiterea monedelor de 1 și 2 eurocenți, în combinație cu aplicarea regulilor de rotunjire. Aceste monede ar rămâne în circulație ca mijloc legal de plată, dar ar dispărea treptat, ca o consecință a ratei mari a pierderilor și a absenței unei noi emisiuni. Monedelor li s-ar retrage statutul de mijloc legal de plată atunci când numărul celor aflate în circulație ar deveni nesemnificativ.

4.2.1. *Necesitatea regulilor de rotunjire*

Ar trebui probabil să fie introduse reguli de rotunjire pentru a compensa lipsa crescândă de monede de 1 și 2 cenți, fără a împiedica utilizarea acestora (aceste monede ar putea fi încă folosite pentru a ajunge la 5 cenți, ca în Finlanda sau în Țările de Jos). O campanie de informare ar fi necesară pentru a explica atât eliminarea treptată, cât și regulile de rotunjire.

4.2.2. *În câțiva ani, numărul monedelor aflate în circulație ar putea deveni nesemnificativ*

Ritmul exact al operațiunii nu poate fi estimat cu precizie, deoarece nu există date empirice privind scenarii de eliminare treptată în statele membre sau în alte țări.

Calculul de mai jos simulează efectele unei eliminări treptate bazate pe o rată a pierderilor medie (de aproximativ 60 %), pornind de la premisa că aceasta rămâne stabilă în timp. Majoritatea monedelor ar ieși din circulație în termen de 4-5 ani. Numărul monedelor rămase în circulație ar deveni nesemnificativ în jurul anului 2020, moment în care ar putea fi luată o decizie de retragere a statutului lor de mijloc legal de plată.

Monede de 1 cent							Monede de 2 cenți						
Rata anuală a pierderilor 60 %							Rata anuală a pierderilor 60 %						
2013	2015	2017	2019	2021	2023	2025	2013	2015	2017	2019	2021	2023	2025
26 260	4 202	672	108	17	3	0	20 606	3 297	528	84	14	2	0

Deși în cadrul acestui scenariu numărul monedelor aflate în circulație ar scădea rapid, băncile, supermarketurile și alți comercianți cu amănuntul ar continua să se confrunte cu costuri pentru manipularea monedelor rămase în circulație. Cu toate acestea, nu ar fi necesar un efort activ pentru retragerea din circulație.

5. CONCLUZII

Pe baza rezultatelor consultării părților interesate și a analizei de mai sus, se desprind un număr de concluzii-cheie cu privire la continuarea emiterii monedelor de 1 și 2 eurocenți.

- Producerea monedelor de 1 și 2 eurocenți este, în mod evident, o activitate generatoare de pierderi semnificative pentru zona euro. Fiecare dintre cele patru scenarii pentru soluționarea acestor probleme s-ar putea aplica în mod egal monedelor de 1 și 2 eurocenți. Analiza nu arătată că scenariile ar trebui să se aplice numai unei valori nominale și nu celeilalte (numai monedelor de 1 cent sau numai monedelor de 2 cenți).
- Atitudinea publicului larg față de monedele de 1 și 2 eurocenți este paradoxală: cetățenii par să dea dovadă de atașament față de aceste mici valori nominale și se tem de riscul inflației în cazul dispariției lor, dar tratează aceste monede ca pe niște obiecte fără valoare și nu le repun în circulație prin intermediul plăților pe care le efectuează. Rata ridicată a pierderilor rezultată, combinată cu existența prețurilor psihologice, duce la o continuă creștere a cererii pentru emiterea de noi monede cu valoare mică.
- Caracteristicile emiterii monedelor de 1 și 2 eurocenți ar pleda pentru întreruperea emiterii. Acestea fiind spuse, elementele de cost trebuie să fie puse în balanță cu alte considerente, în special cu reacția negativă a publicului larg pe care ar putea să o declanșeze regulile de rotunjire. De asemenea, acestea ar trebui să fie luate în considerație în contextul actual al declinului perspectivelor economice.
- Sunt necesare discuții între părțile interesate pe baza celor patru scenarii descrise mai sus. Dacă va rezulta o anumită preferință clară, Comisia va înainta propunerile legislative necesare.